

Škofi na delu. Kranjski knezoškof dr. Jeglič in lavantinski knezoškof dr. Napotnik pričela sta proti gotovim politikujočim duhovnikom prav oistro nastopati. Več duhovnikov je že suspendiranih. Upamo, da ne bodoje te odredbe le liberalne, marveč tudi klerikalne politične farje zadele!

Dalmatinske volitve. Na otoku Lesina prišlo je pri volitvah do pretefov. Pri temu je bil Hrvat Grivanelli smrtonovarno zaboden. V Ortumu pri Zadru ustrelil je neki kmet na predstojnika občine ter ga težko ranil. Tudi iz drugih krajev se poroča o nasilnostih.

Motena procesija. Pri procesiji na Telovo v italijanskem mestu Fabriano so protiklerikalni izredniki vzeli cerkvene zastave in jih na drobne kosce raztrgali. Škofa z Najsvetejšim in duhovnike so po tleh zmetali. Vojaki so prišli na pomoč in so ga spremili v cerkev. V najbolj črnih državah so tudi izgredi najgrši. Take grde nasilnosti obsoja pač vsakdo!

Albanska ustaja je končana. Albanci so se večinoma udali.

Dopisi.

Cirkovce na dravskem polju. Volilni boj je nehal. Po vsakem velikem požaru imajo ljudje veliko za govoriti, obsojajo to in ono. Ravno tako imajo zadosti za govoriti sedaj po volitvah, tak je bilo, tako je ta gospod govoril, spet drugi je temu nasprotoval in vse to nič ne velja, tako je in mora biti, kakor naš kaplan povejo. Res nekaj čudnega se nam je zdelo: dve leti to je od zadnjih državnozbornskih volitev ni bilo videti našega g. kaplana Melhijora Sorko po fari hoditi razum berje (te ne pozabi!), ali sedaj v volilni borbi so imeli naš kaplan veliko skrbi, veliko potov in težav; zares so se nam že smilili. Kamor si prišel, tam si videl našega kaplana ali kakor pri nas splošno govorijo „političnega agenta“ hoditi od hiše do hiše, od vasi do vasi, ja še koče mu niso bile preslabe, kakor so se sami izrazili: ja tudi k vam tim malim moram priti! Še ni zadostovalo samo po dnevi, še po noči so hodili okoli po krčmah, popijavali in agitirali, ponoči po 11. uri so Brenčičeve plakate po Cirkovcih na hiše in plote popali itd. Od samih skrbi za volitev sta z župnikom predzadnje nedeljo šolsko mašo vsaki na drugi dan oznanila, da potem niso učitelji in učenci vedeli, na kateri dan bi šli k maši. A saj to ni kaj čudnega, saj že naš kaplan

in župnik eden in pol leta besede ne govorita med seboj, samo pišeta eden drugemu in v zagrebu imata pošto. Tudi ne stanujejo naš kaplan v farovžu, ampak pri enem kmetu, ki ima fejest deklice. Kakor se splošno po fari govori, je ta vročekrvni kaplan neko noč pri zaprtih durih eno teh deklin menda za Brenčiča učil agitirati, ali kaj sta delala, o čem tega še govorimo na drugem mestu. Na dan sv. firme so se župnik odpeljali na Poljskavo; dobro, si je mislil kaplan, le spet hajd na agitacijo. In ta čas ko je kaplan tam po krčmah popival in ljudi hujskal, je prišel z vozom eden posestnik po duhovnika za spoved za nevarno bolanega človeka; seveda danes nima kaplan časa. bode že bolnik potrpel, in še tisto noč je dotični umrl brez sv. spovedi na odgovornost tega hujskača. Kaj porečejo k temu č. g. knezoškof Napotnik? Ljudje so razburjeni ter očitno govorijo: proč s tem kaplanom! Ali je to mašnik, Kristnov namestnik? Ni zadosti da po naši fari hujska, še v druge župnije hodi agitirat ta agent. Že celo v družinske razmere se že ti duhovni vtičejo ter hujskajo žene in dekleta proti možem in starišem ter jim pravijo: tudi vi imate pravico za volitvo govoriti! Vi le pustite ženske pri miru, one naj imajo pri kikh pravico, pa ne pri volitvah. Stari ljudje z glavami majejo in pravijo: kam bo to prišlo; spovednico in kancel, sv. mesto je slabše kakor šnops-apoteka! Naši duhovniki so predzadnje nedeljo kar 5 shodov imeli, prvi pri sv. maši namesto pridige, drugi po prvi sv. maši, kaplan v gostilni treje pri drugi maši, četrti po sv. maši spet kaplan v gostilni, kjer si je ta predržež upal spregovoriti besede, da treba vun vreči tega posestnika, ki mu je v obraz povedal, da kaplanu sliši cerkev za govoriti, pa ne v gostilni, in peti shod pri nauku. O ti srečni Brenčič, ta se bo z Elijetam v ognjenem vozu brez konjev v nebesa peljal, samo da ne bi kje doli padel, kakor je padel v Cirkovcih iz kovanja na dan volitve. Sedaj si je naš kaplan za Brenčiča pridobil velike zasluge baje dobi medaljo iz ledra, frišne svinjske kože zadnjega dela. Opazovalec.

Reka. Oštrica g. Lebe po domače Holzer je neznansko agitirala za Pišekovo stranko in pri tej priliki žaljivo in zaničljivo govorila čez Štajercijance. Pohorci, zapomnite si to dobro! Mi pa svetujemo tej mali a vročekrvni ženki, naj pusti politiko, Štajercijance in Nemce pri miru, naj se raje briga bolj za kuhljo in za svojo ljubo malo deco, pa bo bolje in pametneje.

Prevroča kri ni dobro za ženske. Neka oštrica pa je zaničljivo o gosp. kandidatu sniku govorila ter mu očitala, da ni bil drugega kot en revni „Burgžandarm“. Mi v da „Burgžandarm“ kot cesarska straža ni kaj smešnega ali sramotnega, seveda vsi tudi ne more biti — grofovega rodu. Koliko budi pametneje, ko bi ženske včasih jeziki zobi stisnile!

Gornje Hoče. G. Visočnik po domače iz Pohorja je na dan volitve v čast in slavo v ljenega Piškega streljal ter 15 šusov sprožil. Je imel ta možek, a željni smo vedeti, ali celo leto samega veselja naprej streljal? B vidli, bomo vidli!

Slivnica. Na binkoštno nedeljo je imel kandidat g. L. Kresnik tukaj volilni shod, terega se je udeležila ogromna množica Štajercijancev. S črno armado sta pribruhnla dva Leskovar in pisar Kemperle iz Maribora, sta si hotela nekaj jezika brusiti, so jih in čete Štajercijanci hipoma postavili na čelo. Črez to je bil žnidarček Pungartnik tako kačen, da je slekel hlače, stopil na okno in jega stanovanja, in nago svoje zadnje strmečim otrokom, dekletam, ženam in Štajercijancem črez okno kazal. Kaj pa porečeš k tebi ljubi „Štajerc“? Nič — jeli? Mi tudi ne, mogoče, da mu sodnija en flajšterček prika njegovo prevročo — kožo. Gotovo ga njegovi prijatelji, kaplan Baznik, Rojkotter, oštr Gsellmann itd. sedaj kot narodnega junaka sloveli. Živijo!

Hoče. Bil je tudi pri nas naš ljubljani cenjeni kandidat g. Kresnik na volilnem shodu, katerega so se udeležili vrli Štajercijanci v množnem številu, da so črno stranko med tebi nič zbrcnili ven. Zanimiv je pri tem še posebno en slučaj. Ko so Kresnika hoteli kričati in mu govorjenje preprečiti, je eden črnih pobalinov zakričal: „Zivio Srbija!“ klerikalnih listih se ti farizeji kaj radi fari in hlinijo kot zvesti državljani in Avstrijci. Kaj pa je ta vsklík pomenil? Če ti gre malo slabo, ajd doli med tvoje brate, med pred Srbe. Ali veste kam sliši ta izklíc? Čemu o tem nobeden nič ne zine po črnih camp Junaki, vse poštenosti vredni! Čast vam in v odkritosrčni ljubezni do matere Avstrije! Da, in srce je pač res pri vas nasprotna stvar je to morda tudi laž?

Hoče. Raje bi bili mirni in tibi, a lopp Hočah tega nimajo radi; dregajo in brcajo iz gol kristjanske ljubezni, no ljubezen pa bezen vzbuja, zatorej pa — ajd, tudi mi samo kaplan Baznik in njegove čete. V številki „Slov. gosp.“ je znani hoški rep napadel tukajšno učiteljsvo. Sprva se je gospoda nadučitelja ter mu predbacival, le po hočkih Slovincih (!!) dosegel tukajšno učiteljsko mesto. Bod' na gmah, ti sirovi črnim škricom! Dobil je to mesto po zaslugi pa ne po milosti tvoje — bande. Smo pa itak opetovano povdarjali, da ima g. nadučitelj, kateri službuje tukaj že 21 let, za občinstva 1000 več zaslug, kakor jih bo spodarjev šribarček si jih nabral v 500. Jeli, škricek ti blagodašni in mlečozobni, v tvoj rog trobil, potem bi bil dobil svoje mesto po milosti — no ja, vsaj veš, kateri. Bolje se radi tega ne pričkamo nadalje — a le še omenimo: Našega g. nadučitelja smo in ljubili v Hočah že takrat, ko so „Gospodjevem“ škricu mamica še smrkelj brisala nosa. — Potem se pa loti ta nova hoška dušica našega g. učitelja, ter mu priporoča pometa smeti pred svojim pragom. No, v kovi gostilni in mesnici te blage kristjanske šice vsako nedeljo govore, da naš g. učitelj devetkainšestkrat prekleti Štajercijance, nič drugega, kakor trumo otrok. To in podobno mu predbacivajo. Siroveži! Če ima pr beti sedmero otrok, ženo in bolno taščo, v teku dvajsetih let imel Bog ve koliko otrok v svojej obitelji, če je moral tri svojih letnih bratov spraviti na svoje stroške do pododeval žal Bog vinarja ni, ali je morda da bi imel polne kadi cekinov? Torej g. gmotno stisko in pa — otroke mu očakaj puble, sirove duše! Sram vas bodi in pride oče v takih razmerah v stiske in delo je popolnoma razumevno in vsmiljenja

Največji most na obdke sveta.

Amerikanci zgradili so zdaj največji obokni most sveta čez East-River pri Novem Yorku. Naša slika kaže to velikansko stavbo od dveh strani. Štiri leta so ta most gradili. V velikanskem oboku prepreži most reko. To je tudi obenem najtežji železniški most; njegova teža znaša 80.000 ton. Skupna dolgost mostu znaša 5 kilometrov. Troške se je proračunalo najprve na 48 milijonov markov, znašali bodoje pa bržkone veliko več.

XXXXXXXXXXXX
Zahtevajte
 povsod
„Štajerca“.
 XXXXXXXXXXXXXXX

vajna vreden. A mi poznamo tudi gospode kaplane in druge duhovnike, celo škofe, ki imajo dolgove čez vest, in vendar nimajo otrok, pa delih dohodkov. No, podle duše, čemu pa tem gospodom ne očitate dolgove? Nima nič drugega kakor preveč otrok! Blagodušna srca! Torej ima jih, in sicer sedem, Bog se vsmili, jih je odred, a otročiči so zakonski, in preskrbel jih je do danes v silah in težavah sam, pošteno in sam, in mu nobeden teh hoških prvakov in bratrov niti vinarja pripomogel ni. Kaj vas torej briga našega učitelja beda in otroci? A mi poznamo vendar le tudi nezakonske otroke, kateri imajo tudi otrokov, pa so nezakonski in se ne preskrbejo po svojih očetih. Mi poznamo tudi gospode duhovnike, ki niso v zakonu in imajo vendar le tudi nezakonske otroke, kateri, Bog se vsmili, tudi niso preskrbljeni. Naj navedemo imena? Čemu pa pred tem pragram se pomatate? Špotujete se čez njegovo siromaštvo! Vendar bi bilo bolje, ko bi v vaši nezakonski krščanski ljubezni mu pomagali iz nje. Pred dvema leti je poprosil krajni šolski svet na nekaj kurjave, češ, samična koleginja ima traven prostega stanovanja brezmejno prosto kurjavo. A niso mu ne polena dovolili, zakaj g. oče Novak Karl so bili na-proti. Ja, seveda, ko bi kakšen prvaški učitelj ali celo kakšen kaplanček kurjave prosil, bi mu takoj pol Pohorja podrl. Špotujete se njegove bede! Zakaj pa mu niste pripustili pri občni tajniško mesto? Sedaj stoji tiste kronice g. Pišek, sin poslanca Pišeka. Ta vlogi gospod mora tri do štirikrat na teden v Hotinje vasi jo primahati sem gori. Ako mu njegov oče podari le enodnevno plačo svoje taksne kot državni poslanec t. j. 20 K, mu ni treba sribariti v Hočah. Pa kaj češ, to mesto vsaj se daj ni za „Štajerijance“. Zanimivo je, kako zlate dušice so nekateri Hočanje. Dolgogodišni oštr Gsellmann se je pri zadnjem občinskem računu kaj brzo repenčil nad izdatkom za sekretarja, zakaj, služil je tiste groše lanske leto še naš učitelj. Gsellmann je odkrito rekel, da so občinski očetje, on in Novak na čelu, sicer dovolili dotično svoto, pa ne za njega. Aha, včasnež naj je požre, potem mu pa iz srca pravišmo tudi 10000 K. Oh, oh, kako dobro zna ta kristjanska ljubezen! Pa čudno! Čeprav oštr Gsellmann vsakega nemškutarja in „Štajerijanca“ iz dna srca sovražji, vendar pa njih groše in kronice kaj rad pobira. Da, da, kristjanska ljubezen in pa svetle kronice — gliha vtip striha! Brez zamere gospodine restavater Gsellmann, da smo se bavili tudi z Vašo visoko osebo! Pred štirimi leti je prišel naš tako psovani g. učitelj k nam. Poznal ga izvun g. nadučitelja in g. šolskega sveta ogleda nobena dušica ni v Hočah. A poizvedli so hočki hrabrostneži in prvaki, da je neki nemškutar in nas je bilo. Dva meseca pred imenovanjem so ga že po njihovih umazanih listih psovali kakor pes. Torej po osebi ga nobeden ni poznal, a po temu je bil naznanjen kot nemškutar — dosti

preveč je, križajmo ga že pred kot sem pride. Cenjeni bralci, kaj pa pravite k tej kristjanski ljubezni? Vidite po teh in sto drugih enakih slučajih ste vi vzbujali v njem ljubezen do vas, in to je bilo krivo, da vam je in še bo večkrat zmešal vaše črne štrane — kar ste sejali to žejete. Pa ni tako proketo človeče naš ubogi učitelj sam, o ne, v teh kristjanskih srcih prebiva enaka ljubezen tudi do drugih. G. Stanitz a so n. pr. kar zadnjič zopet prav po hinavski napadli ter mu tudi dolgove očitati in mu „krah“ prerokovali. G. Stanitz je revnega vinarčara sin in si je po lastnih močeh in po pridnem delu in hudem boju pripomogel do današnjega stanu. Mu zavidate njegovo lepo imetje? Mu želite „krah“? Nič se ne bojte, dušice plemenite, da bi ga zadržila vaša nevošljivost — Stanitz je grča in korenika in Bog ve, kedo in koliko izmed vas jih bo šlo prej rakom živžgat, kakor on. Zabilježite si ta mene tekel! Kaplan Baznik, po čem dišči? Glejte dragi čitalci, na eni strani bedo špotujejo, na drugi pridelano imetje zavidajo! Moj Bog, vsak ni tako srečen kakor n. pr. g. atek Novak, ki se je vsedel v kupec premoženja in zraven tega po vseh krajih še srečno poerbal zdaj eno zdaj drugo; vsak ni tako srečen kakor g. Rečnik, ki je tudi vsak hip dobival srečne erbščine; in vsak ni tako srečen, kakor Rojko — ter Francček, ki je dobil po očetu tisočake, po tustu pa hišo, grunt in polni hlev najlepše živine. — Človek obrača, Bog pa obrne! Konečno še nekaj! Špotujete se s strupenimi slinami čez bedo in nesrečo svojega bližnjega, čemu se pa ne špotujete čez nesramnosti vaših najpristnejših pristašev? Čemu n. pr. niste objavili nesramno dejstvo vašega priljubljenega prijatelja Pungartnika iz Slivnice, ki je v sveti jezi na binškošno nedeljo otrokom, deklicam, ženam in možem iz okna svojo nago „zadnje obličje“ kazal, kaplan Baznik, kje pa je to objavljeno in spoštovano? Da, da pometatje torej raje pred svojim pragom!

Pohorje. Dne 13. junija bi bila morala biti procesija k svetemu Arhunu na Pohorju in sicer v čast sv. Antnu. Ker pa so bili slučajno letos ta dan volitve, so sv. Antona god takoj na 12. prestavili in procesijo tudi na ta dan preložili, češ far mora pri volitvah biti navzoč. Po službi božji so se vrli romarji dobro najedli in napili in se židane volje spravili proti domu. Visoko na Pohorju še sredi pota imamo tudi krémo, pri Tike-ju. Tamkaj se je precej romarjev oglasilo, da bi si dušico bolje telesu privezali. Med temi romarji sta bila v družbi poslanca Pišeka tudi hoški in slivniški kaplan. Nahajal se je pri Tike-ju tudi g. Anton Pehar posestnik iz Zgornje Hoče. Tega so zaradi volitve malo našraufali. In ker mož odvrne, da ne bo ne na eno ne na drugo stran volil, mu je slivniški gnadljivi gospod kaplan dal ime: „Kurji drek“. Odsihmal so Peharja klicali kar kot „Kurji drek“. Mož je to elegantno ime tiho požiral, misleč si, da brijejo norca v svoji vinski navdušenosti, zato odvrne: „Vem da je dvobarven, jaz pa ne bom belo, ne črno volil; bom raje s socialisti potegnil.“ Potem pa ste „kravji drek“, ga apostrofirajo gospod kaplan iz Slivnice. Mož bo vendar tako pameten, da bo tega finega gospoda tožil. Sodite sami, dragi bralci, katero poštenje si za-

služi taki hlapec Gospodov. Katoliški duhovnik in tako govorjenje, take izraze — no daleč smo prišli! Res se odpirajo tudi največjemu butelnu oči: Tako govori duhovnik, v Hočah so kričali „Živio Srbija“, v Slivnici je eden nekaj čez okno kazal itd. No, zares vseh časti vredna kompanija! Le tako naprej — vera peša. Pohore.

Novice.

Priporočamo najtopleje tovarno kmetijskih in poljedelskih strojev J. Pfeifer. (Glej tudi inzerat v današnji številki „Štajerca“!)

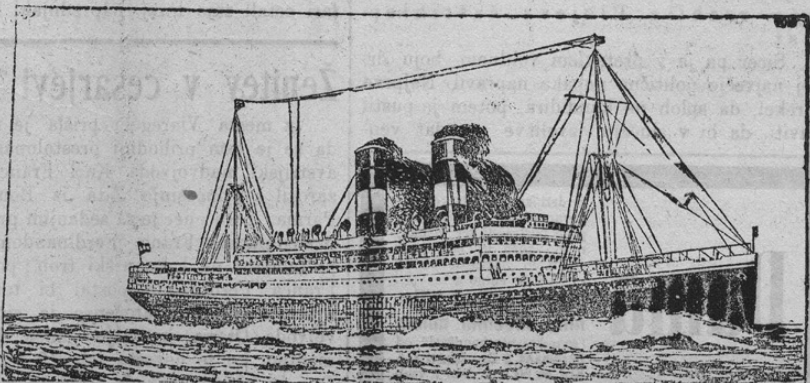
Iz Spodnje-Stajerskega.

Hofrat Ploj — adijo!

Zadnji politični boj prinesel je tudi senatnemu predsedniku dr. M. Ploju politično smrt. Ta dogodek je na vsak način večjega političnega pomena; kajti to mora danes tudi sleherni Plojev nasprotnik priznati, da je bil Ploj eden najveljavnejših in najvplivnejših slovensko-prvaških poslancev. In kakor krvavo satiro sprejema javnost na znanje, da je Plojev naslednik — spuheljski Brendič. Vsa javnost se temu dejstvu smeji in odkritosrčno povemo, da je ta pojav značilni dokaz propadanja politične inteligence med Slovenci.

Dr. Ploj bil je v prvi vrsti najpomembnejši zastopnik stare prvaške stranke. Ta stranka je bila vedno v vsakem oziru konzervativna. Nikdar ni mogla razumeti političnega razvoja in modernih zahtev javnega življenja. Na stari tradiciji, s starim in zastarelim programom, brez pravega stika z ljudstvom samim je korakala ta prvaška stranka svojo pot naprej. Bila je zastopnica tistih struj, ki so se vedno smatrale kot nekaka smetana na mleku slovenskega ljudstva. Politično življenje so smatrale te struje le kot nekak privilegij za-se. Voditelji te stranke so napravili pri „zastopanju ljudskega blagra“ dobre dobičke. Na Dunaju smatralo se je prav rado te gospode kot nekake „Paradeštücke“ in njih volja je bila „volja“ slovenskega ljudstva samega.

Največji avstrijski trgovski parnik.

Pri „navale triestino“ v Monfalconu pustila je znana pomorska družba „Austro-Americana“ brzoparnik zgraditi, katerega kaže naša slika. To bode največja in najhitrejša avstro-cgrska trgovska barka Nosila bode ime „Kaiser Franz Josef“. Izrinila bode 16000 ton vode in dosegla hitrost 18 morskih milj na uro. Parnik bode lahko v 1. razredu 150 oseb, v 2. razredu 450 in v 3. razredu 1800 oseb

spreje. Poleg tega se bode lahko naložilo 7000 ton blaga. Moštvo parnika znašalo bode 300 oseb.

Nič ni boljšega
za hitro prireditev jako okusna goveja juhe kot

MAGGI JEVE

kocke za govejo juho
à 5 vinarjev.

MAGGIjeve kocke za govejo juho so čista, najboljša goveja juha, v trdi obliki in vsebujejo tudi potrebno sol in dišave.

Prave samo z imenom MAGGI in z varstveno znamko zvezdo s križcem.

391